

Сьогодні

Євген Маланюк

1.

Біла лагода яблунь в цвіту.
П'ю життя моє спрагнено-радо.
Прийдеш, прийдеш? — і легіт: прийду —
Медоносним зітханням — ой, Ладю!

День дзвенить — золота голубінь,
День співає — блакитна безодня...
Тільки — яблуні та голуби,
Тільки барви буяють сьогодні!

2.

Це нічого, що небо чуже і чужа
Далечінь віє в очі. Дивись!
Вже перейдена нами остання межа,
Перед нами засяяла вись.

Тільки синь, тільки глиб, тільки спокій... Ясна
Тільки вічність. — Навіщо ж слова?
В лазуреві безмежжя нас кличе весна,
Пружно-яро життя ожива.

І земля — наречена в молочнім цвіту
Яблунево-рожевих садів —
Мліє солодко в сонячно-яснім меду
В першій, росній красі пелюстків.

3.

А дні пливуть — мелодія в блакить.
А дні дзвенять, як золото в лазурі,
І вічністю триває кожна мить,
І в спокої втопились давні бурі,

І океаном заясніла вись,

І тиша, тиша. Тільки в вишнях білих
Бриніння бджіл замріяно злились
В один хорал блаженний і безсилий.